

ISTRUZIONI: traducete in italiano.

Nepřekvapilo ho, že to řekla. Znělo to dobře. Kdo by nakonec nechtěl být ze všeho nejvíc šťastný? Jednou dvakrát týdně si vyrazit a mít nějakou zábavu. Až na to, že kdyby se dalo nahlédnout pod kůži, co je dělá nervózní, nebylo by tak snadné to tvrdit. Zdálo se jim, že hodně lidí, kteří si dovedli život zařídit, si ho zařídilo na jejich účet. Byl to jen pocit. Nemohli by to soudně dokázat. Občas je to štválo.

„Jednou se všemu vysmějete,“ řekl.

„Doufám,“ souhlasila Dita. „Už jsem s tím začala.“

Připomínalo to most, přes který se nedá přejít, nezvažitelné, nezměřitelné, nespočítatelné. Válka, kterou měli v krvi. Ta tajná válka, o které naštěstí většina lidí nevěděla.

Minulou sobotu vyprávěl doktor Fitz Ditě Saxové o děvčeti, které mělo autonehodu. Vlítla do předního skla. Musel si dát záležet, aby vypadala po operaci jako předtím. Dopadlo to dobře. Jenže ona tomu nevěřila. Muži jí skládali poklony. Přijímala je jako odmítnutí. Bála se, že obdivují její masku. Věřila asi, že slušný člověk je pořád spíš výjimka než pravidlo.

Tratto da: Arnošt Lustig, *Dita Saxová* [online], Praha : Mladá fronta, 2007. Web [cit. 26.11.2019]: <<https://books.google.cz/books?id=cBW2DwAAQBAJ&dq>>.